

Teatrul din Săcele

din realitățile uzinei : *Oameni și rugină* de Ion Chirculescu. Pornind de la un fapt petrecut în întreprindere, piesa tratează o temă deosebit de importantă, aceea a inovațiilor. Teatrul este rezultatul colaborării cu tineri scriitori care, la inițiativa Clubului, sînt invitați să cunoască, pe viu, viața muncitorilor din secții și ateliere.

Teatrul muncitoresc „Semănătoarea“ a fost inaugurat cu spectacolul *Cuibul* de Tudor Popescu, în regia actorului Mircea Cruceanu de la Teatrul Giulești. Teatrul Giulești și-a asumat, în ultimii ani, frumoasa misiune de a îndruma activitatea artiștilor amatori de la „Semănătoarea“. Noul teatru muncitoresc — al cincilea din Capitală, în ordinea înființării — este rodul acestei colaborări.

Se cuvine să subliniem activitatea unui adevărat animator al echipei teatrale din uzină, tehnicianul Dan Henke. De aproape două decenii — cam de la înființarea echipei —, Dan Henke joacă, uneori regizează el însuși, montaje sau chiar piese și este nelipsit de la orice spectacol. Componenta echipei s-a schimbat de mai multe ori, dar numele lui a figurat pe toate afișele premierelor ; a jucat și în 1972, în spectacolul *Colegii*, pus în scenă de actorul Constantin Codrescu (spectacol care a obținut medalia de aur la Bienala pe țară a teatrului de amatori), și este cap de afiș în spectacolul inaugural al Teatrului muncitoresc. Alături de el, cu talent și dăruire, au jucat în *Cuibul* : Florin Albu — inginer, Margareta Niculescu — telexistă, August Cîmpeanu — reglor, I. Chiriță — muncitor. Elena Stanimir — proiectantă, Carmen Belgher — funcționară.

Echipea noului teatru muncitoresc este compusă din 12 artiști amatori ; dar, după cum ne spunea actorul Mircea Cruceanu, s-au înscris mulți tineri cu talent și dragoste de teatru, care vor juca în spectacolele viitoare. Firesc, și Teatrul muncitoresc „Semănătoarea“ va avea stagii permanente, urmînd a prezenta spectacole atît la clubul uzinelor, cît și în alte întreprinderi și instituții. Lunile de vară sînt folosite pentru pregătirea tuturor condițiilor artistice și tehnice care să asigure tinărului teatru muncitoresc succese demne de această mare citadelă industrială a Bucureștiului.

Stan VLAD

La sfîrșitul lunii iunie, curtea și halele uzinei „Rulmentul“ din Brașov erau pline de afișe, care anunțau turneul Teatrului din Săcele, cu piesa *O palmă de fericire personală* de Aurel Storin. Au avut loc, în cinoi secții, chiar la locul de producție, cinci reprezentații ale artiștilor amatori din Săcele, la rîndul lor, muncitori la Uzinele „Electroprecizia“ din Săcele sau la diferite uzine brașovene. Piesa lui Aurel Storin, cu un vădit caracter educativ, aduce în discuție abaterile unui tînăr muncitor și rolul colectivului în reeducarea lui. La „Rulmentul“, reprezentațiile au fost urmate de discuții. Spectacolul, pus în scenă de actorul Ion Jugureanu de la Teatrul Dramatic din Brașov, ne-a atras atenția asupra acestui teatru, binecunoscut, nu numai în județul Brașov, ci și în alte zone ale țării.

În mișcarea de amatori, Teatrul din Săcele — localitate urbană aflată la vreo zece kilometri de Brașov — are un loc dobîndit printr-o activitate de peste un sfert de veac. Firesc, începutul a fost mai anevoios. Directorul casei de cultură din Săcele, Laurențiu Kovacs, un pasionat activist cultural și un excelent organizator, consideră că în viața teatrală a orașului Săcele au fost două momente importante : unul prin 1963, cînd de echipa de teatru de amatori a început să se ocupe actorul Ion Jugureanu, care este și profesor la Școala populară de artă din Brașov, altul în 1965, cînd a fost dată în folosință Casa de cultură, frumoasă, elegantă, bine utilată, cu o sală de aproape 500 de locuri și cu o scenă pe care se pot juca spectacolele oricărui teatru profesionist.

Teatrul are două secții, română și maghiară. De îndrumarea actorilor amatori maghiari se ocupă, cu același interes, actrița Maya Indrieș, tot de la Teatrul Dramatic din Brașov. Ambele formații au o activitate permanentă, prezentînd cel puțin cîte 40 de reprezentații pe stagii.

Trupa nu este prea numeroasă, dar cuprinde și... veterani. Sandu Alexe, de meserie turnător la Uzinele „Steagul Roșu“, joacă teatru de la înființarea echipei, în urmă cu un sfert de veac, și este la fel de pasionat ca în tinerețe. De fapt,

dragostea pentru teatru îi adună laolaltă pe toți: Marilena Guth, de pildă, are o „vechime“ de 20 de ani. Dar cu același entuziasm participă și generațiile mai tinere: Petru Iluț și Alexandru Grigorescu — muncitori, Mircea Rusu — student, Gabriela Belu, Daniela Burada, Marcel Brinzei — elevi la liceele tehnice din Săcele.

Important este faptul că, deși au vârste, profesioni și preocupări diferite, artiștii amatori din Săcele alcătuiesc o echipă omogenă, ale cărei caracteristici sînt talentul, perseverența, disciplina. Într-o stagiune, se prezintă cel puțin trei-patru premiere: repetițiile au loc cu regularitate, de trei ori pe săptămînă. În stagiunea 1979—1980, Teatrul din Săcele a jucat la sediu și în turnee spectacolele: *Adolescentul* de Horia Lovinescu, *Conul Leonida față cu reacțiunea* de Caragiale, *Să nu ne jucăm cu dragostea* de Silvia

Andrescu și Theodor Mănescu, *Nepotrivire de caracter* de Ion Băieșu, *O palmă de fericire personală* de Aurel Storin. Ultima premieră a stagiunii a avut loc în iunie, cu piesa *Examenale Luciei* de Dumitru Solomon. Un afiș teatral edictor.

O asemenea activitate artistică nu putea să nu fie încununată de succese. Să amintim măcar de ultimele, obținute la cele două ediții ale marelui Festival Național „Cîntarea României“: premiul I pe județ la prima ediție; premiul I la faza interjudețeană, la ediția a doua, și participarea la faza finală, cu piesa *Excursia* de Theodor Mănescu. Mircea Rusu, care a interpretat în această piesă rolul băiatului, a obținut premiul special al juriului și premiul de interpretare, în finală.

S. V.

„Rampa“, acum 50 de ani iulie 1930

Căldură mare... Gicu Vraca e la Viena și scrie „Rampei“ din ...pivnița primăriei orașului (unde se află o vestită cramă!). Gogu Ciprian, la Berlin, așteaptă febril premiera *Omului cu mîrtoaga*. „Mi-e frică, mă, că dacă o avea succes, o să mă îmbete ăia!“ declarase la plecarea. Succes a avut... ● Puiu Iancovescu, în lipsă de fonduri pentru un nou teatru, intră „la stăpîn“, adică în compania Ventura. Va apărea în piesa lui Shaw *Ce nu se poate spune* (titlu semnificativ și pentru tribulațiile răsfațatului actor). ● Totuși, Victor Ion Popa, directorul companiei Ventura, trebuie să „se repeadă“ la Paris, să discute cu „patroana“ repertoriul viitoare stagiuni. Obligații de serviciu... ● Ion Minulescu declară nervos că nu va scrie o nouă piesă pînă nu i se joacă *Porumbița fără aripi*. Și, aruncînd în față gazetarului fumul trabucului, adaugă: „...pentru că nu le scriu ca să stea în sertar!“ Așa da, nene Minule! ● La grădina-

cinema „Gloria“, dramaturgul A. de Herz luptă cu... viața. Își joacă piesele *Incurcă-lume*, *Omul de zăpadă*, *Femeta și telefonul*. După teatru, obligatoriu un film. Unde sînt succesele ametoare de la începutul veacului, cînd „dădea în floare“ piesa de salon? ● Nicu Kiritescu nu-și dezmințe faima de rafinat umorist. Cel mai drag autor al lui Tănase răspîndește zvonul că scrie o tragedie în versuri... din istoria asiriană. Oare, tot pentru „Cărăbuș?“ ● La Vălenii de Munte, între 15 iulie și 15 august, se țin cursurile Universității populare. Se fac înscrieri pentru cămin și cantină. Prețuri moderate. Se cunosc umiltoarele intervenții ale savantului Iorga, pentru obținerea fondurilor destinate nobilei opere de culturalizare a maselor. ● Prozatorul I. Peltz scoate revista *Zodiac*. Cit timp va apărea? Același anunță o „viață romanțată“ a lui Creangă. Venerabilul scriitor o are încă în manuscris? ● La Lipsca,

moare marele romanist german Gustav Weigand, autor de studii fundamentale privind limba română. ● Grigore Periețeanu, jurist cu renume, este instalat director general al teatrelor. Incepe o campanie furibundă împotriva celui demis, Victor Eftimiu. Desigur, cei mai inverșunați sînt autorii nejucați de incomodul (dar, zicem noi, merituosul) fost director. ● Se publică condițiile pentru participarea la concursurile cu premii ale Academiei Române. Au ce citi academicienii! ● Membrii Societății Autorilor Dramatici nu s-au intrunit în ședință extraordinară ca să-și aleagă reprezentantul în comitetul de lectură al Teatrului Național. De ce, oare? ● Autorul Nicușor Constantinescu dă asigurări, la Teatrul „Elita“, că *Dai un ban, dar face!* Sigur, cu Ionel Tăranu, Sily Vasiliu, Costică Toneanu, N. Kanner. Anunțul e așezat în pagină de redactorul... Nicușor Constantinescu! ● Să nu plecăm la băi pînă „nu ne asortăm“ cu elegantele cravate ale noului magazin de specialitate „Silco“, str. Doamnei nr 1!

I. N.